

از زمانی که اقوام آریایی در ایران مستقر شده اند زبان فارسی زبان نوشتاری و گفتاری مردم بوده است و نویسندگان و شاعران به همین زبان می سرودند و مینوشتند.

زبان فارسی در دوران هخامنشیان پارسی باستان، در دوره اشکانیان و ساسانیان پارسی میانه یا پهلوی بوده که باهم فرق داشتند و بعد ها در دوره اسلامی فارسی دری رواج یافت .

زبان امروزی ما هم فارسی درس است که با دو زبان پیشین تفاوت دارد. در زمان هخامنشیان ایرانیان خط میخی را از اقوامی که در بین النهرین زندگی میکردند اقتباس کرده و تغییراتی در آن به وجود آوردند. کتیبه ها و دست نوشته های به جا مانده از آن دوران به خط میخی و با زبان پارسی نوشته است.

ایرانیان در علم های مختلف پیشرفت های چشمگیری داشتند . بناهای عظیم، سدها و پل ها و... نمونه هایی هستند که نشان میدهند ایرانیان با علوم ریاضی هندسه و زمین شناسی و سایر علوم آشنایی داشتند.

ایرانیان در علم نجوم پیشرفت زیادی کردند و میتوانستند زمان را بسنجند و تعیین کنند .

آنها برای کار های خود به تقویم نیاز داشتند و سپس تقویم خورشیدی را به وجود آورده و سال را به ۱۲ ماه و هر ماه را به ۳۰ روز تقسیم کرده اند. این تقویم یکی از بی نظیر و بی همانند ترین تقویم های دنیا به شمار میرود.

آنها خواص درمانی گیاهان را میدانستند و در علم پزشکی نیز پیشرفت کردند.

در دوره ساسانیان شاپور ساسانی در جندی شاپور (خوزستان) مدارس و دانشگاه های پزشکی تاسیس کرد که جزو قدیمی ترین مدارس و دانشگاه های جهان به شمار میرود. در این مدارس علاوه بر علم پزشکی علوم دیگری هم تدریس میشد.

در ایران باستان، هنرمندان و صنعتگران آثار زیبا و ظریفی به وجود آوردند. آنها در رشته های گوناگونی همانند سفالگری و پارچه بافی و سنگ بری و موسیقی و نقاشی و.. مهارت داشتند.

ایرانیان با توجه به مصالح در دسترس و شرایط آب و هوایی منطقه خود، خانه های خود را از چوب ، سنگ و خشت میساختند.

با تاسیس امپراتوری ها ساخته شدن شهر های کم کم بنا ها و آثار باشکوهی نیز ساخته شد. بعضی از این آثار مانند تخت جمشید از نظر معماری دارای عظمت و وسعت هستند.

همچنین آثاری همانند هگمتانه ، طاق کسری، معبد چغازنبیل، پاسارگاد و... نشانه پیشرفت ایرانیان در معماری است..

